

21 мај 2017
20:26УТРИНСКИ
ВЕСНИК

АКТУЕЛНО

Коцијанчич: Решението на кризите во Македонија и во Албанија е резултат на силна работа

И покрај ладното време лицата со посебни потреби не се откажаа од кампување

Иванов: Со Јордан постигнавме напредок во сферата на разузнавање и размена на информации

АРХИВА

КОНТАКТ

РЕДАКЦИЈА

МАРКЕТИНГ

ПРЕТПЛАТА

период од-до

2006

- 2017

Почетна | ВЕСТИ | КУЛТУРА | СПОРТ | МАГАЗИН

% ОНВ 4,680.95 2.90 % REPL 43,000.00 2.38 % RZLE 16.00 23.08 % RZUS 110.51 0.89 % STB 958.64 0.84 % STIL 90.00 3.71 % TKVS 2,505.00 7.42 % TNB 10,658.12

ПЕЧАТЕНО ИЗДАНИЕ

Tweet

Follow @UtrinskiVesnik

Ми се допаѓа 0

16.05.2008, 15:43

ПОРТРЕТОТ НА АНТЕ ПОПОВСКИ ГО НАПРАВИВ ЗА ДВА ЧАСА

Скулпторот Илија Аџиевски се' уште посакува во Велес да се подигне мавзолеј во чест на поп Богомил

Катерина Богоева

Скулпторот Илија Аџиевски годинава ќе се презентира пред публиката со две самостојни изложби, со ретроспективната што е во тек во Мултимедијалниот центар „Мала станица“ во Скопје и во Софија, со најавената која на 8 јуни треба да биде отворена во Националната галерија „Средец“.

Неговото творештво го чинат голем број споменици, монументални керамички релјефи, парковски скулптури, портрети на познати личности од јавниот и културниот живот, статуети во помал формат. Во „Мала станица“ покрај скулптурите можат да се видат и неговите цртежи, во кои како што вели самиот, уште од почетокот на својата творечка работа најбрзо ја фаќал творечката идеја, „за да не му избега“, но никогаш не посакал да биде сликар.

„Спонтано ме привлече скулптурата. Моите стари по татко беа градители, а од кај мајка ми беа грнчари. Од мал одев кај вујко ми во грнчараната во Струга и со глина правев ситни работи што ги редев и криев во некои камари, кои подоцна и ги наоѓале кога го копале просторот. Тоа беа моите први игри на правење нешто во материјал. Не правев стомни и бардачиња, туку свои фигурчиња, а тоа за мене беше бесконечна игра. Цело време всушност и цртав, за цртежите да ги претворам во скулптура.“

Мојот ценет професор Вангел Коџоман како дете го гледав како слика на брегот, тоа ме воодушевуваше, но сепак никогаш не сум сакал да сликам“, вели скулпторот. Седнат пред своите дела меѓу кои има, и во јавноста познати портрети, потенцира денес тие претставуваат најинтересни, многу пожелни и истовремено најтешки дела за создавање.

Електронско издание

ДЕНОТ НИЗ ФОТОГРАФИИ

НАЈНОВИ ВЕСТИ

- ДРАМА НА ФИЛМСКИОТ ФЕСТИВАЛ ВО КАН: ОПАСНОСТ ОД БОМБА!
- ГОРЧЕСКА СЕ ПОДГОТОВУВА ЗА РОЛАН ГАРΟΣ
- СЕАТ КОЧАН ОСТАНУВА ДА СЕ БРАНИ ОД СЛОБОДА
- ОДБЕЛЕЖАН ДЕНОТ НА ПОЖАРНИКАРИТЕ
- СДСМ И БЕСА РАЗГОВАРЛЕ ЗА ПРИНЦИПИТЕ, А НЕ ЗА ПОДЕЛБА НА РЕСОРТИТЕ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

21° СКОПЈЕ

ВРЕМЕ

Претежно
облачно

НЕД	ПОН	ВТО	СРЕ	ЧЕТ
21	21	22	21	21
ПЕТ	САБ	НЕД	ПОН	ВТО
19	21	22	24	26

овозможено од [Yahoo! Weather](#)

НАЈЧИТАНИ

НАЈКОМЕНТИРАНИ

Од недела нов влажен бран

Фенербахче и Олимпијакос ќе се борат за европската шампионска титула

Суспендирани 15 вработени во МВР за инцидентите во Собранието

„За мене беше големо откритие кога во Египет видов скулптури, преубави реалистични дела кои зрачеа чиста топлина, убавина. Но, првата средба ја имав сепак со грчките портрети кои се убавина над сите убавини. Ме воодушевуваат и делата на Микеланџело, Роден, делата на мојот професор Франо Кршиниќ.

Главно сите личности кои ги портретирав, досега кај мене внесуваа енергија, ми даваа посебно чувство на откривање на сопствените творечки можности. Меѓутоа, различно се реализираа. На пример, Анте Поповски го знаев уште од Дебар како лекар, бевме добри пријатели. Кога дојде да му правам портрет, неколку дена, како што беше мој обичај, разговаравме. Барав позиција за неговата личност, а портретот го направив само за два часа. Тоа беше еден вид чудо, како да се најдов во делириум. Не постоеше никаква пречка додека работев, прашање беше и колку го гледав Анте!

Ѓорѓи Шоп Трајанов за чиј портрет пак добив високо признание на Светската изложба на портретна скулптура, ми позираше околу 15 дена. Тој беше една прекрасна личност и јас во ниеден момент во тие денови не се заморив од целиот процес. Портретирањето нема ист пристап, процесот на работа не го одредува времето“, рече Аџиевски и со задоволство застана да се фотографира до портретот на академик Анте Поповски, посочувајќи дека еднакво му се важни и портретите на другите личности: Душко Наневски, Петре Прличко, Оливера Николова, Михаил Ренџов, Мите Грозданов, Светлана Христова - Јоциќ, Горан Стефановски и други.

Вели дека за да селектира некоја личност од минатото и да посака да ја направи во скулптура, мора да ја спознае на одреден начин.

„Има личности чие дело врз мене влијае многу силно. Една од најголемите личности во културната историја на Македонија е поп Богомил. Неговата идеја денес е жива во огромен дел од светот, а ние од него немаме никаков споменик. Се согласивме со покојниот претседател Борис Трајковски да изработам по мој предлог, мавзолеј под мостовите во Велес, крај Вардар посветен на поп Богомил. Со него мислам дека ќе привлечем кај нас да доаѓаат на поклонение многу луѓе, затоа што во Европа, Азија, Индија во голема мера се развива идејата на богомилството. Мавзолејот го замислив со скулптура со длабоки релјефи, со големи портрети на сите личности што ја следат неговата идеја и со скулптура која би требало да се постави на рамен плоштад. Другата идеја ми беше буквата Б - богомили, во скулптура, но не успеав да ги реализирам. По смртта на Трајковски, се обидов и преку неговата сопруга, но ништо“.

Аџиевски има изработено и скулптура на Цар Самоил која не успеал да ја изведе во голема димензија на плоштадот во Скопје, а имало предлог таа биде и дел од градот Ресен. Посочува дека на скулптурите на личностите од минатото, работи долг период, како на пример 15 години континуирано го создавал делото „Свети Климент Охридски“, кое исто така, не е изведено во јавен простор. Со поранешниот премиер Љупчо Георгиевски ја разгледувал можноста, таа скулптура да се најде на Водно.

Ретроспективната изложба ја чинат и авторските фигурации кои тој ги поврзува со сопствените тежненија за приближување кон коренот на народниот дух. „Тоа најблиску ми се нудеше преку фолклорот. Многу автори во светот се потpirале како и јас на народното творештво. Но, за да не дојде до негова вулгаризација, особено е важно авторите да го акумулираат во себе духот на тоа творештво“, вели Илија Аџиевски.

Статијата е прочитана 2017 пати.

 Препорачај Биди прв од твоите пријатели кој би го препорачал ова.

 Сподели

[Испрати коментар](#)

■ Пипа кажа „Да“

■ Моја Европа: Германско - полско помирување 2.0

■ Германија: Еден милион слободни работни места

ОСТАНАТИ ВЕСТИ

Фотографиите од „Риголето“ споредени со дела на Рембрант
Поетите ги отвораат прозорците затворени од политичарите